

A Cour de cassation (Franciaország) által 2012. február 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Landsbanki Islands HF kontra Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giroux

(C-85/12. sz. ügy)

(2012/C 118/30)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour de cassation

Az alapeljárás felei

Fellebbező: Landsbanki Islands HF

Ellenérdekű felek: Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giroux

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a hitelintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról szóló 2001/24/EK irányelv ⁽¹⁾ 3. és 9. cikkét, hogy a pénzügyi intézményekről szóló, 2009. április 15-i 44/2009 izlandi törvényből következő reorganizációs és felszámolási intézkedéseket a fenti cikkek értelmében közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságok által elfogadott intézkedéseknek kell tekinteni?
2. Úgy kell-e értelmezni a 2001/24/EK irányelv 32. cikkét, hogy az kizárja azt, hogy az olyan nemzeti rendelkezés, mint a 2002. december 20-i izlandi törvény 98. cikke, amely egy moratórium hatályba lépésétől kezdődően megtilt vagy felfüggeszt minden, az adott pénzügyi intézménnyel szemben folytatott bírósági eljárást, joghatást gyakoroljon egy másik tagállamban a moratórium kimondását megelőzően meghozott biztosítási intézkedések tekintetében?

⁽¹⁾ HL L 125., 15. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 4. kötet, 15. o.

A Högsta förvaltningsdomstolen (Svédország) által 2012. február 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Skatteverket kontra PFC Clinic AB

(C-91/12. sz. ügy)

(2012/C 118/31)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Högsta förvaltningsdomstolen

Az alapeljárás felei

Felperes: Skatteverket

Alperes: PFC Clinic AB

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a HÉA-irányelv ⁽¹⁾ 132. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontját, hogy az abban foglalt adómentesség kiterjed az olyan szolgáltatásokra, mint amelyek a jelen ügy tárgyát képezik, és amelyek
  - a) esztétikai műtéteket, illetve
  - b) esztétikai ellátásokat foglalnak magukban?
2. Hatással van-e erre az értékelésre az, ha a műtétet vagy az ellátásokat betegségek, testi károsodások vagy sérülések megelőzése vagy kezelése céljából végzik?
3. Amennyiben kellő figyelmet kell fordítani a célra, figyelembe lehet-e venni a betegnek a beavatkozás céljáról alkotott véleményét?
4. Az értékelés során van-e bármilyen jelentősége annak, hogy a beavatkozást engedéllyel rendelkező egészségügyi szakemberek végzik, vagy annak, hogy ilyen szakemberek döntenek el annak célját?

⁽¹⁾ A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L 347., 1. o.).

2012. február 21-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Német Szövetségi Köztársaság

(C-95/12. sz. ügy)

(2012/C 118/32)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: E. Montaguti és G. Braun meghatalmazottak)

Alperes: Német Szövetségi Köztársaság

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság

- állapítsa meg, hogy a Német Szövetségi Köztársaság — mivel nem tett meg valamennyi, az Európai Unió Bírósága C-112/05. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 2007. október 23-án hozott, a VW-törvény rendelkezéseinek uniós joggal való összeegyeztethetlenségére vonatkozó ítéletében⁽¹⁾ foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedést — nem teljesítette az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze a Német Szövetségi Köztársaságot, hogy az Európai Unió saját forrásai számlájára napi 282 725,10 euró kényszerítő bírságot, valamint napi 31 114,72 euró általánösszeget fizessen;
- a Német Szövetségi Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bíróság C-112/05. sz., Bizottság kontra Németország ügyben hozott ítéletét 2007. október 23-án hirdették ki. Ebben az ügyben a Bizottság lényegében azzal érvelt, hogy a VW-törvény három rendelkezése azáltal, hogy az általános szabályoktól eltérve minden részvényes szavazati jogát a Volkswagen alaptőkéjének 20 %-ára korlátozzák, másrészt a képviselt tőke több mint 80 %-os többségét írják elő a közgyűlés olyan határozatainak meghozatalához, amelyekhez az általános szabályok szerint csak 75 %-os többség szükséges, harmadrészt pedig az általános szabályoktól eltérve megengedik, hogy a szövetségi állam és Alsószászország tartomány két-két tagot delegáljon a Volkswagen felügyelőbizottságába, alkalmasak arra, hogy visszatartanak a közvetlen befektetésektől, ennek következtében pedig az EK 56. cikk értelmében korlátozzák a tőke szabad mozgását.

A Bíróság fent említett ítéletéből kitűnik, hogy a VW-törvény mindhárom kifogásolt rendelkezése önmagában véve sérti a tőke szabad mozgását.

A Német Szövetségi Köztársaság által elfogadott törvény, amelyvel véleménye szerint teljesítette a Bíróság ítéletében foglaltakat, azonban továbbra is azt írja elő, hogy az alaptőke több mint 80 %-os többsége szükséges a Volkswagen AG közgyűlése olyan határozatainak meghozatalához, amelyekhez a részvénytársaságokról szóló törvény rendelkezései szerinti a határozathozatal során képviselt alaptőke 75 %-os többsége szükséges. A Szövetségi Köztársaság ezt a C-112/05. sz. ítélet rendelkező részére való utalással igazolja, amely szerint e rendelkezés csak a másik két rendelkezéssel összefüggésben véve jogellenes. E rendelkezés önmagában véve azonban nem minősül a tőke szabad mozgása korlátozásának.

A Bizottság szerint az ítélet rendelkező részének megfogalmazása nem zárja ki mindhárom, önmagában vett kifogásolt rendelkezés jogellenességét. Valamely ítéletben foglalt teljesítéséhez ugyanis nem csak annak rendelkező részét, hanem a határozat indokolását is figyelembe kell venni. A jelen ügy adott összefüggésében ezért úgy tűnik, a Szövetségi Köztársaság különösen távoli érveket hoz fel a Bíróság ítéletében foglaltak hiánytalan teljesítése elmulasztásának kizárólag az ítélet rendelkező részében szereplő „egybevetett” kifejezéssel történő igazolásához. Az ilyen értelmezés nemcsak az ítélet egész indokolását, hanem a Bíróságnak az úgynevezett „aranyrészvényekre” vonatkozó ítélezési gyakorlatát is figyelmen kívül hagyja.

A Bizottság ezért köteles az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése alapján ismét ezzel az ügygel a Bírósághoz fordulni. A pénzügyi szankciók mértékét az általánösszegek és kényszerítő bírságok számítására vonatkozó adatok naprakésszé tételéről szóló, 2011. szeptember 1-jei bizottsági közlemény⁽²⁾ alapján állapították meg.

⁽¹⁾ EBHT 2007., I-8995. o.

⁽²⁾ HL 2011. C 12., 1. o.